

váry megüresedett szerepkörére) egyfolytában szolgálta a Vigszínház színpadát. Legkiválóbb szerepei: A palóc, az „Ocskay brigadéros”-ban, Nagy István a Bródy: „Tanítónője”-ben, a Kutyamosó a „Takarodó”-ban, a Nagypapa, Szomory Dezső „Györgyiké”-jében, a Vén paraszt a „Dadá”-ban és mindenekelőtt Molnár Ferenc „Liliom”-ában Ficsur. Egyaránt kiváló alkotott a francia darabokban is és ezekben rokonszenves abbékat, öreg arisztokratákat utolérhetetlen charmmal tudott mindenha színpadra állítani. Mint rendező és mint a fiatalok oktatója is kivált. Az Orsz. Liszt Ferenc Zenefőiskolához Mihalovits Ödön igazgató előterjesztésére gróf Apponyi Albert közoktatási miniszter 1907-ben nevezte ki tanárnak. Szerémy ebben a tevékenységében is sok érdemet szerzett. Növendékei közül igen sok kiváló jeles volt és van a magyar színpadoknak. Foglalkozik szakirodalommal is és a Színész-ujságban ő írta meg a Vigszínház 30 éves történetét, a színház igazgatóságának és a Magyar Rádió Részvénytársaság fölkérésére. Életrajzát negyvenéves színészkedésének jubileuma alkalmából megírta és folytatásokban közölte az „Ujság” hasábjain. Ez az írás, amely könyvalakban, bő illusztrációkkal is megjelent, bizonyára sűrűn forgatott forrásmunkája lesz mindazoknak, akik a magyar színészet multjában buvároznak. A mű címe: „Emlékeim a régi jó időkől”. Szerémy Zoltán érdemeit Magyarország kormányzója kétszer méltatta a Signum Laudis adományozására. A második Signum, amely a művész negyvenéves jubileumával függ össze, egyike a legritkább esetekben adományozott polgári kitüntetéseknek. Szerémy Zoltán 1929 január 1-én nyugalomba vonult és, mint színész csupán a rádió útján, a Stúdió termében vesz részt egynémely előadásban. Pályatársai, akik mindig nagyrabecsülték Szerémyt a Vigszínházat is megelőzve, impozáns jubileumot rendeztek a tiszteletére a Rádióban 1929 jun. 12-én, amidőn a művész a „Falu rosszá”-ban eljátszotta Gonosz Pista szerepét. Ez év szept. havában Nógrádmegyer nagyközség díszpolgárává választotta.

Szerencse fia (A), komédia 4 felv. Írta: Drégely Gábor. Bem. 1908 szept. 18. Magyar Színházban. Személyek: Varga, szabómester — Körmeny János: Irén, leánya — Báthory Gizella; Szontágh Márton, tanár — Garas Márton; Kormos Antal — Csontos Gyula; Epresskerti Reiner Marcel, udv. tanácsos — Vágó Béla; Stefánia, a felesége — Forrai Róza; Emma, leányuk — Mészáros Giza; Gálkuty Dénes, a helyi érdekű vasútak igazgatója — Réthey Lajos; Szücs Adolf, könyvkiadó — Doby Ferenc; A miniszter — László Gyula; Dávid, tőzszeügynök — Rátkai Márton; Lili, leánya — P. Makay Gabriella; Álmodai, akadémikus — Fenyvesy; Álmodainé — Bera Paula; Sebes György, a „Lassan hajts, tovább érsz” auto-klub elnöke — Papp Mihály; Zárai Zinkó Dani — Z. Molnár László; Farnó, ujságíró — Csiszér Arthur; Havelka, szabólegény — Tarnai Ernő; Krausz, szabólegény — Thuróczy Gyula. Bécsben és Berlinben: 1912 jun. havában mutatták be, — ugyanazon időben Münchenben, Brémában, Stuttgartban, Frankfurtban, Nürnbergben, Königsbergben is előkészültek vele a színházak. — 1912 dec. havában „Som man är Klädd” c. alatt bemutatták svéd nyelven. — 1913 febr. 10-én Bernben is színre került, márc. havában „Choroseno schiti frack” c. alatt Pétervárott is játszották. — 1914 dec. havában (karácsony előtt) Szófiában nagy sikerrel adták, úgyszintén később horvát és szerb nyelvre is lefordították e kitűnő vígjátékot.

Szerep. Az előadandó szindarab azon kivonata, amely valamely színészre van kiosztva. Mielőtt azonban a szerepkiírása megtörténik, a szindarabot magát a rendező áttanulmányozza, jegyzetekkel ellátja, odaadja a már kész, ugynevezett sűgő-példányt a szerepezőnek, aki minden egyes szerepet külön-külön kiír. Legyen a szerep csak egyszavas, ki kell szerepezni, épp úgy, mint a leghosszabb szerepet. A szerepező rendszerint a színház valamelyik tagja szokott lenni s minden egyes darab kiszerepezéséért külön díjazást kap. A szerepek ívekből vannak összetéve és az oldalak számozottak.